Čtvrtek 16. září 2021

P9_TA(2021)0392

Uplatňování požadavků EU na výměnu daňových informací

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. září 2021 o uplatňování požadavků EU na výměnu daňových informací: pokrok, získané zkušenosti a zbývající překážky (2020/2046(INI))

(2022/C 117/13)

Evropský parlament,

— s ohledem na články 4 a 14 Smlouvy o Evropské unii (SEU),

— s ohledem na články 113 a 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na směrnici Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS ([1]) (dále jen „DAC“),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí akční program ke zlepšení fungování systémů zdanění v Evropské unii na období 2014–2020 (Fiscalis 2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1482/2007/ES ([2]),

— s ohledem na směrnici Rady 2014/107/EU ze dne 9. prosince 2014, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ([3]),

— s ohledem na směrnici Rady (EU) 2015/2376 ze dne 8. prosince 2015, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ([4]),

— s ohledem na směrnici Rady (EU) 2016/881 ze dne 25. května 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ([5]),

— s ohledem na směrnici Rady (EU) 2016/2258 ze dne 6. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o přístup daňových orgánů k informacím pro boj proti praní peněz ([6]),

— s ohledem na směrnici Rady (EU) 2018/822 ze dne 25. května 2018, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat ([7]),

— s ohledem na návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní, (DAC 7) (COM(2020)0314), který předložila Komise dne 15. července 2020,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 2. června 2020 o budoucí správní spolupráci v oblasti daní v EU,

([1]) Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 25.
([3]) Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 332, 18.12.2015, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 146, 3.6.2016, s. 8.
([6]) Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 1.
([7]) Úř. věst. L 139, 5.6.2018, s. 1.

— s ohledem na svůj postoj ze dne 10. března 2021 k návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní ([8]),

— s ohledem na počáteční posouzení dopadů, které předložila Komise dne 23. listopadu 2020, k návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o opatření na posílení stávajících pravidel a rozšíření rámce pro výměnu informací v oblasti daní na kryptoaktiva a elektronické peníze,

— s ohledem na zprávu Komise ze dne 18. prosince 2017 o uplatňování směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti přímých daní (COM(2017)0781),

— s ohledem na zprávu Komise ze dne 17. prosince 2018 o přehledu a hodnocení statistik a informací týkajících se automatických výměn v oblasti přímých daní (COM(2018)0844),

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 12. září 2019 o vyhodnocení směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (SWD(2019)0327),

— s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 03/2021 s názvem „Výměna daňových informací v EU: pevný základ, trhliny v uplatňování“,

— s ohledem na své usnesení ze dne 26. března 2019 o finanční trestné činnosti, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňových únicích ([9]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 7. května 2020 o akčním plánu pro komplexní politiku Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu (C(2020)2800),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. července 2020 o Akčním plánu pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení (COM(2020)0312),

— s ohledem na studii s názvem „Uplatňování požadavků EU na výměnu daňových informací“, kterou zveřejnilo generální ředitelství EP pro parlamentní výzkumné služby ([10]),

— s ohledem na akční plán OECD v oblasti eroze základu daně a přesouvání zisku (BEPS) ze dne 19. července 2013,

— s ohledem na zprávu OECD ze dne 9. prosince 2020 s názvem „*Peer Review of the Automatic Exchange of Financial Account Information 2020*“ (Vzájemné hodnocení automatické výměny informací o finančních účtech za rok 2020),

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 18. září 2020 nazvané „Účinná a koordinovaná opatření EU pro boj proti daňovým podvodům, vyhýbání se daňovým povinnostem, praní peněz a daňovým rájům“ ([11]),

— s ohledem na článek 54 jednacího řádu a na čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,

— s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A9-0193/2021),

---

([8]) Přijaté texty, P9_TA(2021)0072.
([9]) Úř. věst. C 108, 26.3.2021, s. 8.
([10]) Studie „Uplatňování požadavků EU na výměnu daňových informací“, Evropský parlament, generální ředitelství pro parlamentní výzkumné služby, ředitelství pro posuzování dopadů a celoevropský přínos, oddělení pro následné posuzování, 4. února 2021
([11]) Úř. věst. C 429, 11.12.2020, s. 6.

Čtvrtek 16. září 2021

A. vzhledem k tomu, že se EU potýká s nekalými nebo agresivními daňovými praktikami, jako je skutečnost, že členské státy Evropské unie přicházejí o 160 až 190 miliard EUR ročně ([12]) z důvodu daňových úniků a přesouvání zisku ze strany nadnárodních společností; vzhledem k tomu, že objem těchto ztrát je značný s ohledem na zdravotní, sociální a hospodářskou krizi, kterou je Unie v současné době zasažena a s níž bojuje; vzhledem k tomu, že v roce 2016 měli daňoví poplatníci z EU majetek v hodnotě 1,5 bilionu EUR v offshorových lokalitách a v důsledku vyhýbání se daňovým povinnostem řadou jednotlivců tak EU zaznamenala průměrnou daňovou ztrátu ve výši 46 miliard EUR ([13]); vzhledem k tomu, že tyto částky tvoří pouze část obecného problému vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany jednotlivců a společností a že tato hodnota je nezákonně odečítána od vnitrostátních rozpočtů, a proto představuje další zátěž pro daňové poplatníky dodržující předpisy;

B. vzhledem k tomu, že spolupráce mezi daňovými správami se v posledních letech výrazně zlepšila na úrovni EU i na celosvětové úrovni s cílem omezit účinněji daňové úniky, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňové podvody, zejména díky společnému standardu pro oznamování skupiny G20 a OECD schválenému v roce 2014;

C. vzhledem k tomu, že opakovaná odhalení investigativních novinářů, jako jsou LuxLeaks, Panama Papers, Paradise Papers, skandály cum-ex/cum-cum a nejnověji iniciativa OpenLux, přispěla ke zvýšení povědomí o vyhýbání se daňovým povinnostem, daňových únicích a daňových podvodech a přiměla EU k dalšímu rozvoji souboru nástrojů k boji proti těmto jevům; vzhledem k tomu, že odhalení iniciativy OpenLux ukázala, že je nezbytné, aby výměna daňových informací byla kvalitnější a přinesla výsledky;

D. vzhledem k tomu, že směrnice o správní spolupráci v oblasti daní (DAC), která vstoupila v platnost v lednu 2013 a nahradila směrnici Rady 77/799/EHS o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní, stanovila pravidla a postupy pro spolupráci mezi členskými státy při výměně informací mezi daňovými správami členských států, zejména pokud jde o automatickou výměnu informací o příjmech a aktivech;

E. vzhledem k tomu, že směrnice DAC byla následně pětkrát pozměněna tak, aby postupně rozšířila rozsah automatické výměny informací o informace o finančních účtech a souvisejících příjmech (DAC 2), předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen (DAC 3) a zprávách rozčleněných podle jednotlivých zemí podávaných nadnárodními společnostmi (DAC 4), aby poskytla daňovým orgánům přístup k informacím o skutečném vlastnictví, které jsou shromažďovány podle předpisů týkajících se boje proti praní peněz (DAC 5), a konečně rozšířila rozsah automatické výměny informací o přeshraničních uspořádáních pro daňové plánování a zavedla pravidla povinného poskytování informací v případě zprostředkovatelů (DAC 6);

F. vzhledem k tomu, že ustanovení o automatické výměně informací podle směrnic DAC 1 až DAC 4 vstoupila v platnost v období od ledna 2015 do června 2017 a jejich prvotní dopad lze vyhodnotit, ale že je ještě příliš brzy na posouzení dopadu ustanovení směrnic DAC 5 a DAC 6, které vstoupily v platnost až v lednu 2018 a v červenci 2020;

G. vzhledem k tomu, že Komise v červenci 2020 navrhla další změnu s cílem rozšířit rozsah automatické výměny informací mimo jiné na příjmy získané prostřednictvím digitálních platforem (DAC 7) a oznámila další změnu, jejímž účelem je poskytnout přístup k informacím o kryptoaktivech (DAC 8); vzhledem k tomu, že tato revize by mohla být příležitostí ke zlepšení rámce pro výměnu informací jako celku;

H. vzhledem k tomu, že Rada uzavřela jednání o několika revizích směrnice DAC, včetně nejnovějšího návrhu DAC 7, aniž by zohlednila stanovisko Evropského parlamentu, čímž jednala v rozporu se zásadami loajální spolupráce a úlohou Evropského parlamentu v konzultačním procesu, jak se uvádí v článku 115 SFEU;

I. vzhledem k tomu, že potíže, na něž Rada narazila při schvalování zlepšení navržených Komisí, neposkytují dostatečné odpovědi na globální daňové otázky;

([12]) Dover, R. a kol.: „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union, Part I: Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning“ (Zavedení transparentnosti, koordinace a konvergence do politik v oblasti daně z příjmu právnických osob v Evropské unii, část I: Posouzení rozsahu agresivního plánování v oblasti daně z příjmu právnických osob), Evropský parlament, generální ředitelství pro parlamentní výzkumné služby, oddělení pro posuzování celoevropského přínosu, září 2015.

([13]) Evropská komise, generální ředitelství pro daně a celní unii, studie o daních, pracovní dokument č. 76, „Odhad mezinárodních daňových úniků u jednotlivců“, září 2019, https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2019-10/2019-taxation-papers-76.pdf.

J. vzhledem k tomu, že přetrvávají určité nesrovnalosti mezi mezinárodními a evropskými normami, zejména pokud jde o lhůtu pro sdělování daňových informací; vzhledem k tomu, že většina členských států zveřejňuje souhrnné informace podle jednotlivých zemí v rámci opatření č. 13 akčního plánu v oblasti eroze základu daně a přesouvání zisku;

K. vzhledem k tomu, že Unie podepsala dohody se třetími zeměmi, včetně Andorry, Lichtenštejnska, Monaka, San Marina a Švýcarska, s cílem zajistit, aby s členskými státy sdílely informace rovnocenné směrnici DAC 2; vzhledem k tomu, že pozdější verze směrnice DAC nebyly předmětem podobných dohod;

L. vzhledem k tomu, že o provádění směrnic DAC 1 až DAC 4 jsou veřejně dostupné pouze velmi omezené informace, přičemž téměř neexistují kvantitativní informace o výměně informací týkajících se zpráv podle jednotlivých zemí v rámci směrnice DAC 4, a vzhledem k tomu, že kvantitativní informace o provádění směrnice DAC na úrovni členských států jsou vzácné;

M. vzhledem k tomu, že Parlament plně respektuje zásadu vnitrostátní daňové suverenity;

N. vzhledem k tomu, že z dostupných údajů vyplývá, že výměna informací podle ustanovení směrnic DAC 1 a DAC 2 pro účely automatické výměny informací od jejich vstupu v platnost výrazně vzrostla a že členské státy si v období od roku 2015 do poloviny roku 2017 vyměnily přibližně 11 000 zpráv, které se týkaly téměř 16 milionů daňových poplatníků a příjmů či aktiv v hodnotě přes 120 miliard EUR podle ustanovení směrnice DAC1, a od roku 2018 přibližně 4 000 zpráv pokrývajících přibližně 8,3 milionu účtů v celkové hodnotě téměř 2,9 bilionu EUR v rámci směrnice DAC 2;

O. vzhledem k tomu, že ustanovení o automatické výměně informací podle směrnice DAC 3 vedla k výraznému nárůstu počtu oznámených předběžných daňových rozhodnutí s přeshraničním prvkem (ACBR) a předběžných posouzení převodních cen (APA) oproti předchozímu období, kdy byly sdíleny pouze ve výjimečných případech na spontánním základě, a to navzdory právně závaznému požadavku na sdílení mnoha ACBR a APA od roku 1977, neboť v roce 2017 bylo nahlášeno 17 652 ACBR/APA oproti pouhým 2 529 v roce 2016, 113 v roce 2015 a 11 v roce 2014; vzhledem k tomu, že úspěch nelze měřit pouze celkovým nárůstem nahlášených ACBR a APA, o čemž svědčí odhalení LuxLetters;

P. vzhledem k tomu, že je úkolem Parlamentu vykonávat spolu s Radou politickou kontrolu nad Komisí, jak stanoví Smlouvy podle článku 14 SEU, a to i nad způsobem, jak vymáhá a uplatňuje politiky, a vzhledem k tomu, že k plnění tohoto úkolu je nutný odpovídající přístup k příslušným informacím; vzhledem k tomu, že Komise je odpovědná Evropskému parlamentu podle čl. 17 odst. 8 SEU;

Q. vzhledem k tomu, že Komise zahájila celkem 73 řízení o nesplnění povinnosti týkajících se zejména zpoždění při provádění směrnice DAC v členských státech a k lednu 2021 stále probíhala dvě řízení o nesplnění povinnosti; vzhledem k tomu, že opožděné nebo nedostatečné provedení směrnice DAC ve vnitrostátním právu ze strany členských států bylo důvodem několika řízení o nesplnění povinnosti a že tento scénář odůvodňuje postoj Parlament, aby Komise důsledně kontrolovala provádění evropských právních předpisů v daňových záležitostech, a zejména ustanovení směrnice DAC;

R. vzhledem k tomu, že OECD vytvořila v roce 2014 celosvětový standard pro automatickou výměnu informací se svým společným standardem pro oznamování a že od roku 2021 se k automatické výměně finančních účtů zavázalo více než 100 jurisdikcí na celém světě;

S. vzhledem k tomu, že Parlament uznává, že nemá legislativní pravomoc v oblasti přímých daní a má pouze omezenou legislativní pravomoc v oblasti nepřímého zdanění;

T. vzhledem k tomu, že vedle uplatňování rámce pro správní spolupráci v oblasti daní je třeba věnovat stejnou pozornost schopnosti a ochotě orgánů daňové správy usnadňovat dodržování předpisů a sloužit zájmům daňových poplatníků;

U. vzhledem k tomu, že směrnice o správní spolupráci v oblasti daní musí být nástrojem k posílení koordinované práce vnitrostátních daňových správ, ale musí brát v úvahu takové rozměry, jako jsou: i) posílení zdrojů daňových správ (v oblasti lidských zdrojů, financí a infrastruktury – zejména digitální infrastruktury); ii) ochrana práv daňových poplatníků, jako je ochrana údajů; iii) ochrana profesního a průmyslového tajemství s vysokými standardy kybernetické bezpečnosti při výměně informací; iv) snížení administrativní a byrokratické zátěže daňových poplatníků a společností; v) prosazování vyšších výkonnostních norem pro daňové správy s přísnějšími lhůtami pro dosažení souladu s evropskými pravidly; a vi) zachování konkurenceschopnosti našich společností jednoduššími a rychlejšími způsoby, jak zajistit dodržování administrativních požadavků;

V. vzhledem k tomu, že hospodářská krize způsobená pandemií COVID-19 si vyžádala obrovské fiskální a rozpočtové úsilí ze strany vlád, a to i ve formě pomoci podnikům; vzhledem k tomu, že příjemci této podpory musí plnit své sociální povinnosti, jako je náležitá spolupráce s daňovými orgány, aby byla zaručena komplexní výměna daňových informací;

W. vzhledem k tomu, že účinnost výměny daňových informací nezávisí příliš na množství vyměňovaných údajů, ale spíše na jejich kvalitě; vzhledem k tomu, že kvalita a úplnost údajů jsou proto nezbytné k tomu, aby bylo možné co nejlépe využít výhod plynoucích z rámce pro správní spolupráci v oblasti daní; vzhledem k tomu, že nedostatek veřejně dostupných informací o kvantitativních údajích týkajících se výměny informací prováděné v rámci směrnic DAC 1 až DAC 4 značně ztěžuje demokratickou kontrolu ze strany vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu;

X. vzhledem k tomu, že postupně digitalizovaná a globalizovaná ekonomika se vyznačuje komplexními a složitými aspekty, jako jsou digitální aktiva a kryptoaktiva, nicméně je důležité posílit spolupráci mezi vnitrostátními daňovými správami v této oblasti; vzhledem k tomu, že pro posílení boje proti daňovým únikům a na podporu spravedlivého zdanění by bylo důležité jasně vymezit kryptoaktiva v souladu s probíhající činností v rámci OECD a Finančního akčního výboru (FATF); vzhledem k tomu, že šíření kryptoměn je aktuálním tématem a mělo by se zohledňovat v každém snaze o posílení správní spolupráce na základě zásad subsidiarity a proporcionality;

Y. vzhledem k tomu, že daňové politiky jsou jádrem vnitrostátní fiskální a daňové suverenity a patří mezi pravomoci členských států; vzhledem k tomu, že každé zásadní rozhodnutí na evropské úrovni musí být založeno na přísném dodržování mezivládní logiky, kterou se řídí tato oblast evropské integrace; vzhledem k tomu, že důležitá rozhodnutí o další integraci v této oblasti musí být vždy přijímána v souladu se smlouvami, vnitrostátními pravomocemi a fiskální a daňovou svrchovaností jednotlivých států; vzhledem k tomu, že Parlament se ztotožňuje s úsilím o nalezení inovativních řešení v daňových záležitostech, přičemž je třeba brát ohled na institucionální rámec, který chceme zachovat;

Z. vzhledem k tomu, že správní spolupráce v oblasti daní musí být nástrojem k posílení boje proti daňovým podvodům a únikům ze strany jednotlivců i podniků, a to prostřednictvím lepších komunikačních kanálů a účinných postupů výměny informací;

AA. vzhledem k tomu, že následné revize směrnice o správní spolupráci v oblasti daní ukazují, že se jedná o předmět trvalého zájmu členských států a evropských tvůrců politik, že evropské nástroje se postupně vyvíjejí v souladu s logikou užší spolupráce a že občané si jsou vědomi přidané hodnoty evropských řešení problémů spojených se zdaněním, zejména v boji proti vyhýbání se daňovým povinnostem, proti daňovým únikům a daňovým podvodům;

AB. vzhledem k tomu, že výměna informací o příjmech a kapitálových výnosech jednotlivců, zejména o nemovitostech, je ohrožena využíváním krycích společností;

AC. vzhledem k tomu, že podle stávajícího rámce se automaticky nevyměňují informace o skutečných majitelích podílů ve společnostech;

AD. vzhledem k tomu, že tzv. rodinné kanceláře *(family offices)* často drží za hranicemi velký majetek prostřednictvím přímého vlastnictví společností nebo investičních subjektů s omezeným počtem účastníků ([14]); vzhledem k tomu, že tyto finanční instituce mohou trpět protichůdnými zájmy, což přispívá k nespolehlivému podávání daňových informací; vzhledem k tomu, že nerealizované kapitálové zisky fyzických osob držené v zahraničí ve společnostech s nízkým zdaněním téměř nespadají pod vnitrostátní daňové systémy; vzhledem k tomu, že obě tyto skutečnosti umožňují jednotlivcům s vysokým čistým jměním nahromadit bohatství na základě nízko zdaněných příjmů, zatímco střední třída může vytvářet bohatství pouze na základě plně zdaněných příjmů;

([14]) Závěrečná zpráva, Ecorys, „Monitoring the amount of wealth hidden by individuals in international financial centres and impact of recent internationally agreed standards on tax transparency on the fight against tax evasion“ (Monitorování objemu majetku skrytého fyzickými osobami v mezinárodních finančních centrech a dopad nejnovějších mezinárodně dohodnutých norem na daňovou transparentnost boje proti vyhýbání se daňovým povinnostem).

AE. vzhledem k tomu, že dobře fungující a účinný rámec výměny informací může zmírnit rozpočtové tlaky ve všech členských státech;

Požadavky na pokrytí a oznamování

1. vítá skutečnost, že orgány EU neustále zlepšují výměnu informací a zvětšují její rozsah za účelem potírání daňových podvodů, daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem a že nedávno byl předložen návrh směrnice DAC 7 a existují i plány na směrnici DAC 8; konstatuje však, že ačkoli se rozsah rámce pro správní spolupráci v oblasti daní neustále rozšiřuje, příliš málo pozornosti bylo věnováno odpovídajícímu zlepšení kvality a úplnosti údajů;

2. zdůrazňuje, že výměna informací mezi daňovými správami se výrazně zlepšila jak na celosvětové úrovni, tak na úrovni EU; připomíná, že směrnice DAC 2, DAC 3, DAC 4, DAC 6 a DAC 7 jsou přímo spojeny s prací vykonanou na úrovni OECD; domnívá se, že opatření dojednaná na celosvětové úrovni představují pro EU minimální normu;

3. konstatuje, že je nezbytné, aby daňové orgány lépe prováděly a uplatňovaly pravidla, aby se minimalizovalo riziko nepřiznávání příjmů, a proto Komisi vyzývá, aby zajistila lepší prosazování pravidel; konstatuje nicméně, že některé druhy příjmů a aktiv jsou z oblasti působnosti směrnice stále ještě vyňaty, což vede k riziku obcházení daňových povinností; vyzývá Komisi, aby posoudila, zda je třeba a jak nejlépe zahrnout do automatické výměny informací následující informace o vlastnictví, položkách příjmů a nefinančních aktivech, a aby předložila konkrétní návrhy: a) skuteční majitelé nemovitého majetku a společností; b) kapitálové zisky související s nemovitým majetkem a kapitálové zisky související s finančními aktivy, včetně měnových obchodů, zejména s cílem zajistit lepší informovanost daňových správ, aby mohly zjišťovat realizované kapitálové zisky; c) neschovatelské dividendové příjmy; d) nefinanční aktiva, jako je hotovost, umělecká díla, zlato nebo jiné cennosti uložené ve svobodných přístavech, celních skladech nebo bezpečnostních schránkách; e) vlastnictví jachet a soukromých tryskových letadel; a f) účty na větších platformách umožňujících přímé úvěrování a skupinové financování a na podobných platformách;

4. všímá si, že účinnost DAC 1 je do značné míry omezena skutečností, že členské státy jsou povinny oznamovat pouze minimálně dvě kategorie příjmů; bere na vědomí nedávnou změnu, na jejímž základě jsou členské státy povinny vyměňovat si veškeré dostupné informace alespoň o čtyřech kategoriích příjmů, pokud jde o zdaňovací období od roku 2024; vyzývá Komisi, aby po posouzení dopadu stanovila povinnost oznamovat všechny kategorie příjmů a aktiv, které patří do oblasti působnosti směrnice; vyzývá členské státy, aby pro účely výměny informací vytvořily účinné a přístupné registry; konstatuje, že toto úsilí bude prospěšné i z hlediska vnitrostátního výběru daní;

5. bere na vědomí výzvu, kterou představuje shromažďování informací o elektronických penězích nebo kryptoaktivech, a obtíže spojené s jejich začleněním do automatické výměny informací, neboť jsou nezávislé na zprostředkovatelích; vyzývá k vytvoření komplexního rámce pro shromažďování informací o elektronických penězích a kryptoaktivech;

6. upozorňuje, že vymezení pojmu oznamujících finančních institucí a druhů účtů, které je třeba oznamovat, uvedené ve směrnici DAC 2 s sebou nese riziko obcházení předpisů a větší byrokracie; vyzývá Komisi, aby posoudila rozšíření oznamovací povinnosti na další příslušné druhy finančních institucí, aniž by to vedlo k další byrokratické zátěži, přehodnotila kvalifikaci investičních subjektů s omezeným počtem účastníků jako finančních institucí, přezkoumala definici účtů vyňatých z oznamovací povinnosti a odstranila mezní hodnoty, které byly stanoveny pro existující účty subjektů, a aby v případě potřeby předložila příslušný návrh; připomíná, že při zavedení odpovídajících systémů IT mohou nulové výjimky a nulové mezní hodnoty přispět ke snížení byrokracie; vyzývá Komisi, aby posoudila povinnost finančních institucí předkládat nulová oznámení, nemají-li žádné informace, které je třeba oznámit, a to s cílem omezit byrokracii;

7. konstatuje, že směrnice DAC 3 obsahuje určité slepé úhly a mohla by mít nezamýšlené nepříznivé účinky, jako například že daňové správy si nebudou vyměňovat předběžná daňová rozhodnutí s přeshraničním prvkem, jsou-li příliš příznivá, nebo se uchýlí k neformálním ujednáním, aby se vyhnuly výměně informací, jak dokazuje praxe neformálních předběžných daňových rozhodnutí vydávaných prostřednictvím „informačních dopisů“ v Lucembursku; vyjadřuje politování nad preferenčním zacházením s jednotlivci s vysokým čistým jměním; vyzývá proto k rozšíření rozsahu výměny informací podle směrnice DAC 3 tak, aby zahrnovala neformální ujednání, i jiná než předběžná posouzení převodních cen a daňová rozhodnutí s přeshraničním prvkem (např. dohody po transakci nebo po oznámení), fyzické osoby a rozhodnutí, která jsou stále platná, ale která byla vydána, pozměněna nebo obnovena před rokem 2012; vyjadřuje politování nad tím, že dřívější výzvy Evropského parlamentu v tomto ohledu byly dosud ignorovány; vyjadřuje politování nad tím, že údaje zadávané v rámci směrnice DAC3 nejsou kvalitní a daňové správy členských států je dosud v širší míře nevyužívají; doporučuje, aby bylo zasláno zvláštní oznámení daňovým správám, v nichž má společnost využívající daňové rozhodnutí spadající do oblasti směrnice DAC3 daňovou přítomnost;

8. vyjadřuje politování nad tím, že dvoustranná i mnohostranná předběžná posouzení převodních cen jsou vyloučena z výměny informací podle směrnice DAC3, pokud související mezinárodní daňová dohoda neumožňuje jejich zveřejnění; vyzývá členské státy, aby znovu jednaly o stávajících mezinárodních daňových dohodách a odmítly jakoukoli budoucí dohodu, která by neumožňovala zveřejňovat předběžná posouzení převodních cen;

9. vyjadřuje politování nad tím, že souhrnné informace v centrálním rejstříku předběžných daňových rozhodnutí s přeshraničním prvkem a předběžných posouzení převodních cen jsou často příliš stručné na to, aby je bylo možné použít bez vyžádání dalších informací; vyzývá Komisi, aby vypracovala pokyny týkající se toho, jaký souhrn by měly daňové správy poskytovat, aby zahrnoval všechny relevantní přímé a nepřímé daňové důsledky, jako jsou efektivní daňové sazby;

10. vyjadřuje politování nad praxí neformálních předběžných daňových rozhodnutí v Lucembursku, kterou prokázala odhalení LuxLetters, což vede k tomu, že neformální ujednání nejsou hlášena tak, jak požaduje směrnice DAC3; naléhavě vyzývá Komisi, aby urychleně posoudila možné porušení požadavků směrnice DAC3 Lucemburskem a dalšími členskými státy, které uplatňují podobné postupy, a aby v případě potřeby zahájila řízení o nesplnění povinnosti;

11. vítá skutečnost, že velký počet zemí, včetně mnoha členských států, poskytuje anonymizované a souhrnné informace získané ze zpráv podle jednotlivých zemí, jak vyžaduje směrnice DAC4 nebo opatření č. 13 akčního plánu v oblasti eroze základu daně a přesouvání zisku; vyjadřuje politování nad tím, že malá část členských států tyto informace nezveřejňuje v mezinárodních databázích; vyzývá v této souvislosti k harmonizovanému přístupu a trvá na tom, aby Komise tento požadavek začlenila do budoucí revize směrnice DAC;

12. doporučuje provést revizi rozsahu informací poskytovaných nadnárodními společnostmi, které vlastní několik subjektů v rámci téže jurisdikce, s cílem zlepšit kvalitu informací a zabránit nadměrným nákladům na dodržování předpisů;

13. konstatuje, že konzistentnost povinného zveřejňování podle směrnice DAC6 je negativně ovlivněna nejednoznačným výkladem charakteristických znaků jednotlivými členskými státy; vyzývá proto k větší jasnosti, pokud jde o formulaci testu hlavního přínosu pro charakteristické znaky v kategorii A a B;

14. připomíná, že ustanovení směrnice DAC se vztahují na všechny podniky, které mají oznamovací povinnosti; připomíná však, že nadnárodní podniky a malé a střední podniky se značně liší, pokud jde o jejich politiky dodržování předpisů, a že tuto skutečnost je třeba zohlednit v budoucích revizích směrnice DAC; chápe proto, že se musí snížit náklady na dodržování předpisů a administrativní zátěž malých a středních podniků;

15. připomíná, že evropská pravidla týkající se správní spolupráce nenahrazují vnitrostátní pravidla, ale spíše stanoví minimální normy pro výměnu informací a spolupráci;

16. uznává, že v zájmu zkvalitnění cílů směrnice DAC bude spíše třeba klást důraz na odstranění stávajících nedostatků v provádění a monitorování než na vytváření nových legislativních pravidel;

Povinnosti náležité péče a skutečné vlastnictví

17. poznamenává, že vyměňované informace jsou objemné, ale mají omezenou kvalitu; vítá doporučení Evropského účetního dvora; konstatuje, že společné účty způsobují finančním institucím určité obtíže; je znepokojen tím, že nepřesné nebo zastaralé informace o daňové rezidenci, které jsou k dispozici finančním institucím, a zneužívání prostřednictvím více rezidencí mohou vést k tomu, že v případech, kdy by to bylo zapotřebí, k výměně informací nedojde; vyjadřuje politování nad používáním zlatých víz a cestovních pasů k obcházení výměny informací a opakuje svou výzvu k postupnému ukončení všech těchto stávajících režimů; vyzývá Komisi, aby rozšířila svá řízení o nesplnění povinnosti na všechny členské státy nabízející zlatá víza; požaduje přísnější postupy prosazování na úrovni členských států a zavedení vnitrostátních systémů sankcí v případech nesprávného nebo neúplného poskytování informací s účinným odrazujícím účinkem; vyzývá Komisi, aby byly prováděny inspekce na místě v členských státech a aby posuzovala účinnost jejich systémů monitorování; vyzývá členské státy, aby zavedly systém kontrol kvality a úplnosti údajů poskytovaných na základě směrnice DAC, pravidelnou zpětnou vazbu o obdržených informacích a zprávy o užitečnosti zásahů určené Komisi s cílem zlepšit budoucí rozhodování, jakož i postupy pro audit subjektů s oznamovací povinností, pokud jde o kvalitu a úplnost zasílaných údajů; uznává, že informace vyměňované mezi členskými státy na základě směrnice DAC a související systémy jsou důvěrné;

18. poukazuje na to, že pro finanční instituce, které oznamovací povinnost neplní nebo předkládají nepravdivé či nesprávné informace, nejsou stanoveny žádné sankce a že přijímaná opatření se mezi členskými státy výrazně liší; připomíná, že podle článku 25a směrnice DAC2 by členské státy měly zavést účinné, přiměřené a odrazující sankce pro oznamující subjekty; vyjadřuje politování nad tím, že Komise neposuzuje výši ani odrazující účinek sankcí v jednotlivých členských státech a že v tomto ohledu neposkytla žádné referenční hodnoty ani pokyny; vyzývá k harmonizovanějším a účinnějším sankcím za nesplnění povinnosti, které by měly odrazující účinek;

19. doporučuje zahrnout označení, z něhož by bylo zřetelné společné vlastnictví různých majitelů účtů, aby se zabránilo dvojímu oznamování a zjednodušilo se přesné zjišťování zůstatků na účtech; dále navrhuje, aby subjekty mohly zaznamenávat vlastnický podíl každého majitele účtu a upozornit na to, že je účet v držení majitelů z různých jurisdikcí;

20. konstatuje, že směrnice DAC5 umožnila daňovým orgánům přístup k informacím o skutečném vlastnictví, které byly shromážděny podle pravidel pro boj proti praní peněz; konstatuje, že pátá směrnice o boji proti praní peněz (AMLD 5) rozšířila prostor pro interakci mezi bojem proti praní peněz a směrnicí DAC a že pátá směrnice o boji proti praní peněz měla být členskými státy provedena do 10. ledna 2020; konstatuje, že účinnost směrnice DAC proto do velké míry závisí na směrnicích o boji proti praní peněz, které platí na úrovni členských států; konstatuje, že účinnost směrnice DAC oslabuje nesprávné provádění těchto směrnic, nedostatečně účinné prosazování a přetrvávající nedostatky v rámci pro boj proti praní peněz, jako je i) skutečnost, že skutečné vlastnictví se neurčuje u individuálních účtů vedených aktivními nefinančními subjekty, ii) nedostatek informací o skutečném vlastnictví nemovitostí a smluv o životním pojištění, iii) nedostatek propojených vnitrostátních rejstříků, zejména rejstříků nemovitostí propojených s rejstříky skutečných majitelů, a iv) chybějící společné definice skutečného vlastnictví, náležité péče a daňové trestné činnost;

21. vyjadřuje politování nad současným stavem provádění čtvrté směrnice o boji proti praní peněz ve všech členských státech ([15]), neboť Komise v prosinci 2020 zahájila řízení o nesplnění povinnosti proti osmi a v únoru 2021 proti třem členským státům ([16]); konstatuje, že lhůta pro provedení těchto ustanovení ve vnitrostátním právu byla stanovena na 27. června 2017; dále vyjadřuje politování nad tím, že v případě páté směrnice o boji proti praní peněz ([17]), jejíž lhůta pro provedení byla stanovena na 10. ledna 2020, bylo řízení o nesplnění povinnosti zahájeno proti 16 členským státům ([18]);

22. se znepokojením konstatuje, že v nejnovějším hodnocení vnitrostátních opatření boje proti praní peněz, které vypracoval Finanční akční výbor (FATF), 18 členských států zahrnutých do hodnocení ([19]) nevykazovalo u klíčových ukazatelů účinnosti dobré výsledky – například v hodnocení, zda jsou adekvátně uplatňována opatření boje proti praní peněz, většina členských států byla hodnocena jako státy s „mírnou“ nebo „nízkou“ úrovní účinnosti a pouze Španělsko jako země s „podstatnou“ úrovní účinnosti a žádný členský stát nedosáhl „vysoké“ úrovně účinnosti ([20]);

23. pozoruje, že k zatajení konečných majitelů, a tedy k maření účinného uplatňování pravidel směrnice o boji proti praní peněz, se používají stále složitější struktury; dále si všímá slabin odhalených v souvislosti s aférou OpenLux; domnívá se, že pro účely oznamování skutečných majitelů by neměla být stanovena žádná prahová hodnota; znovu opakuje svůj názor, že na skutečné vlastnictví svěřenských fondů by se měly – při zajištění odpovídajících záruk – vztahovat stejné požadavky na transparentnost jako na společnosti, které spadají do působnosti páté směrnice o boji proti praní peněz;

([15]) K 25. listopadu 2020. Viz internetové stránky Evropské komise – „Čtvrtá směrnice proti praní peněz (AMLD IV) – stav provedení“: https://ec.europa.eu/info/publications/anti-money-laundering-directive-4-transposition-status_en

([16]) Informace k 22. prosinci 2020: Česko, Dánsko, Estonsko, Irsko, Itálie, Lucembursko, Rumunsko a Slovensko (viz stránky Evropské komise: https://ec.europa.eu/info/strategy/decision-making-process_cs). V únoru 2021 byla zahájena tři další řízení o nesplnění povinnosti proti Německu, Portugalsku a Rumunsku https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/inf_21_441

([17]) K 25. listopadu 2020. Viz internetové stránky Evropské komise – „Pátá směrnice proti praní peněz (AMLD V) – stav provedení“: https://ec.europa.eu/info/publications/anti-money-laundering-directive-5-transposition-status_en

([18]) Informace k 22. prosinci 2020: Rakousko, Belgie, Kypr, Česko, Estonsko, Řecko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko. Viz internetové stránky Evropské komise: https://ec.europa.eu/info/strategy/decision-making-process_cs

([19]) Belgie, Kypr, Řecko, Irsko, Itálie, Španělsko, Rakousko, Česko, Dánsko, Lotyšsko, Litva, Malta, Slovensko, Slovinsko, Finsko, Švédsko, Portugalsko a Maďarsko.

([20]) Finanční akční výbor, 4. kolo hodnocení, listopad 2020: Rakousko, Belgie, Kypr, Česko, Dánsko, Finsko, Řecko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lotyšsko, Litva, Malta, Portugalsko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko.

24. vyzývá Evropskou komisi, aby včas předložila hodnocení interakce mezi bojem proti praní peněz a směrnicí o správní spolupráci v oblasti daní (DAC);

Právní a praktické problémy

25. bere na vědomí, že Komise sleduje provedení předpisů směrnice DAC ve vnitrostátním právu členských států; poukazuje nicméně na to, že zatím nepodnikla žádné přímé a účinné kroky k řešení nedostatečné kvality údajů zasílaných mezi členskými státy, nevykonala kontrolní návštěvy v členských státech a ani nezajistila účinnost sankcí, které jsou členským státům ukládány za porušení ustanovení směrnice DAC o oznamování; naléhavě Komisi vyzývá, aby v tomto ohledu zintenzivnila svou činnost a přijala přímá a účinná opatření s cílem řešit nedostatečnou kvalitu údajů zasílaných členskými státy, aby dále propracovala pokyny pro členské státy k uplatňování právních předpisů směrnice DAC, provádění analýzy rizik a využívání obdržených daňových informací a aby zahájila řízení o nesplnění povinnosti, pro něž by mohla využít mimo jiné přezkumy Globálního fóra ([21]) a Finančního akčního výboru; vyzývá Evropskou komisi, aby se v nadcházejících přezkumech rámce DAC zaměřila přednostně na problém zlepšení kvality údajů;

26. se znepokojením konstatuje, že Komise v hodnocení z roku 2019 poukázala na skutečnost, že se členské státy při výměně informací často omezují na minimální požadavky směrnice DAC, což přispělo ke vzniku skandálu daňových podvodů „cum-ex/cum-cum"; zejména konstatuje, že členské státy nedostatečně spolupracovaly prostřednictvím vhodných mechanismů, jako je spontánní výměna informací, aby na tyto systémy upozornily ostatní členské státy, kterých se to týkalo; dále konstatuje, že pouze velmi málo členských států má k dispozici úplné informace ze všech šesti kategorií příjmů a kapitálu podle směrnice DAC 1; zdůrazňuje, že je zapotřebí účinnější, úplnější a častější výměny informací;

27. se znepokojením konstatuje, že Globální fórum nedávno posoudilo právní uplatňování společného standardu pro oznamování (CRS) ([22]) v EU, označovaného jako DAC 2, a vyjadřuje politování nad tím, že podle vzájemného hodnocení Světového fóra jej ne všechny členské státy uplatňují v plném rozsahu; vyzývá Komisi, aby členské státy pozorně sledovala a zahajovala řízení o nesplnění povinnosti, dokud všechny členské státy nebudou příslušné předpisy plně dodržovat; se zájmem očekává vzájemné hodnocení Světového fóra, jak je společný standard pro oznamování prakticky prosazován, a vyzývá Komisi a členské státy, aby se na tento proces pečlivě připravily;

28. vyjadřuje politování nad tím, že členské státy jen zřídka přiřazují informace, které zasílají, k daňovému identifikačnímu číslu (DIČ) vydanému v zemi bydliště daňového poplatníka; konstatuje, že pouze Litva a Irsko zřejmě zadávají DIČ, jak je uznává přijímající země ([23]); dále poznamenává, že pro účinnou výměnu informací má zásadní význam předávání platných DIČ; konstatuje, že by měla být rovněž oznamována DIČ korporací, aby se dále usnadnilo přiřazování informací relevantních pro daně; připomíná, že každé opatření, které má usnadnit identifikaci daňových poplatníků, musí respektovat základní práva, zejména právo na soukromí a ochranu údajů;

29. vítá požadavek obsažený ve směrnici DAC 7 zahrnout DIČ členského státu bydliště do údajů podle směrnic DAC 1 a DAC 2, aby se ve všech členských státech zlepšilo přiřazování údajů a identifikace, neboť řádná identifikace daňových poplatníků má zásadní význam pro účinnou výměnu informací mezi daňovými správami; je znepokojen tím, že velké množství informací není přiřazeno k příslušným daňovým poplatníkům a není dostatečně využíváno, což vede k výpadkům příjmů z daní;

30. vyzývá Komisi, aby v úzké spolupráci s členskými státy vytvořila nástroj pro validaci DIČ; konstatuje, že takový nástroj pro validaci by významně zefektivnil podávání zpráv o finančních nástrojích a snížil náklady těchto orgánů na dodržování předpisů; vyzývá Komisi, aby po řádné analýze a posouzení dopadu znovu zvážila vytvoření evropského DIČ; vyzývá členské státy, aby zajistily systematičtější analýzu nesouhlasících údajů podle směrnic DAC 1 a DAC 2 a aby zavedly postupy pro systematickou analýzu rizik na základě předkládaných informací;

31. bere na vědomí, že informace vyměňované na žádost jsou často neúplné a vyžadují další vysvětlení; vyjadřuje politování nad tím, že orgány často poskytují vyžádané informace až šest měsíců i déle po obdržení žádosti; s politováním konstatuje, že pro návazné výměny informací neexistují žádné lhůty, což může vést k dalším prodlevám; vyzývá Komisi,

([21]) Globální fórum pro transparentnost a výměnu informací v daňových záležitostech
([22]) https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/175eeff4-en.pdf?expires=1614245801&id=id&accname=ocid194994&checksum=C36736F5E5628939095D507381D7D7C5
([23]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662603/EPRS_STU(2021)662603_EN.pdf

aby toto ustanovení, včetně následných žádostí, přezkoumala a aby pro poskytnutí informací stanovila maximálně tříměsíční lhůtu; navrhuje, aby byl Komisi udělen mandát k systematickému posuzování míry spolupráce třetích zemí; vyzývá Komisi, aby posoudila náznaky, že výměna informací na žádost s některými třetími zeměmi, včetně Švýcarska, je neuspokojivá;

32. vyjadřuje politování nad tím, že v rámci vzájemného hodnocení, které Globální fórum provádí pro výměnu informací na žádost, získal celkové hodnocení „částečně vyhovující" jeden členský stát, a to Malta; to znamená, že standard pro takovou výměnu je uplatňován pouze částečně, což má významné praktické důsledky ([24]); konstatuje, že 19 členských států plně nesplňuje ustanovení pro poskytování „informací o vlastnictví a totožnosti" ([25]) konstatuje, že šest členských států v plném rozsahu nedodržuje ustanovení pro poskytování „účetních informací" ([26]); konstatuje, že pět členských států plně nedodržuje ustanovení pro poskytování „informací o bankovních transakcích" ([27]); konstatuje, že sedm členských států plně nedodržuje ustanovení pro „přístup k informacím" ([28]); konstatuje, že tři členské státy plně nedodržují ustanovení pro „práva a záruky" ([29]); konstatuje, že pět členských států plně nedodržuje ustanovení pro „mechanismy pro výměnu informací" ([30]); konstatuje, že tři členské státy plně nedodržují ustanovení pro „zachování důvěrnosti informací" ([31]); konstatuje, že tři členské státy plně nedodržují ustanovení pro „práva a záruky" ([32]); konstatuje, že devět členských států plně nedodržuje ustanovení pro „včasnost a kvalitu odpovědí" ([33]); konstatuje, že v souhrnu nebyly zjištěny žádné závažné nedostatky pouze v osmi členských státech ([34]); lituje skutečnosti, že v 18 členských státech byly zjištěny podstatné nedostatky ([35]); vyjadřuje hluboké politování nad tím, že některé členské státy dosahují nízkého hodnocení v určitých bodech, jako jsou informace o vlastnictví a totožnosti; vyzývá členské státy, aby při příštím vzájemném hodnocení získaly osvědčení souladu s požadavky; konstatuje, že nedostatečná výkonnost členských států vážně oslabuje důvěryhodnost EU v mezinárodním boji s daňovými úniky a s vyhýbáním se daňovým povinnostem; očekává, že Komise bez dalšího odkladu využije veškeré právní i jiné nástroje, aby zajistila náležité uplatňování právních předpisů; vyzývá Komisi, aby zahajovala řízení o nesplnění povinnosti, dokud nebudou předpisy plně dodržovat všechny členské státy; vyzývá proto členské státy, aby se plně zavázaly k plnění cílů směrnice o DAC a k uplatňování osvědčených postupů pro výměnu informací;

33. vítá návrh Komise uvedený ve směrnici DAC 7, aby byl vyjasněn standard „předpokládaného významu", který je třeba dodržovat při výměně informací na žádost, a vyzývá Komisi, aby vypracovala pokyny, které zajistí standardizovaný přístup a účinnější využívání ustanovení o výměně informací na žádost;

34. vítá skutečnost, že Komise dala členským státům k dispozici různé nástroje pro rozvoj výměny informací, osvědčené postupy a podporu IT, zejména prostřednictvím programu Fiscalis 2020; zdůrazňuje, že je třeba dále podporovat výměnu osvědčených postupů a vypracovat pokyny pro využívání informací, zejména pokud jde o směrnice DAC 3 a DAC 4;

35. konstatuje, že k využívání informací podle směrnice DAC je zapotřebí předchozího souhlasu odesílajícího členského státu, který jej však ne vždy udělí, ačkoli by tyto informace mohly být užitečné pro zvýšení účinnosti trestních a jiných vyšetřování a ačkoli je žádost obvykle opodstatněná; trvá na tom, že použití informací, jež si státy vyměňují na základě směrnice DAC, pro jiné než daňové účely by mělo být schváleno vždy, pokud to pro vymáhání práva umožňují zákony členského státu, který informace přijímá; v této souvislosti naléhavě vyzývá členské státy, aby se plně zavázaly k dodržování přísných norem, pokud jde o dodržování základních práv občanů jakožto daňových poplatníků;

([24]) https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-malta-2020-second-round_d92a4f90-en

([25]) Estonsko, Rakousko, Maďarsko, Belgie, Lucembursko, Bulharsko, Chorvatsko, Nizozemsko, Kypr, Polsko, Česko, Portugalsko, Dánsko, Rumunsko, Slovensko, Řecko, Německo, Malta a Španělsko. Zdroj: pozn. pod čarou 25–-34: https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-peer-reviews_2219469x?_ga=2.61374444.131706240.1621422687-1265388792.1602508229

([26]) Chorvatsko, Kypr, Řecko, Slovensko, Španělsko a Malta.

([27]) Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Dánsko a Slovensko.

([28]) Rakousko, Maďarsko, Belgie, Lotyšsko, Česko, Portugalsko a Slovensko.

([29]) Maďarsko, Belgie a Lucembursko.

([30]) Rakousko, Lotyšsko, Kypr, Česko a Portugalsko.

([31]) Belgie, Lotyšsko a Maďarsko.

([32]) Maďarsko, Lotyšsko a Česko.

([33]) Itálie, Malta, Francie, Lucembursko, Bulharsko, Portugalsko, Rumunsko, Řecko a Německo.

([34]) Estonsko, Itálie, Finsko, Litva, Francie, Slovinsko, Švédsko a Irsko.

([35]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662603/EPRS_STU(2021)662603_EN.pdf

36. vyjadřuje politování nad tím, že Rada oslabila změny směrnice DAC 7 navržené Komisí, zejména pokud jde o společné audity a skupinové žádosti; vyzývá Radu, aby přehodnotila svůj současný postoj a přijala změny navržené Komisí; konstatuje, že počet skupinových žádostí je velmi omezený – v roce 2017 zaslalo jednu nebo více skupinových žádostí pouze pět členských států; vyzývá Komisi, aby připravila standardní formulář pro skupinovou žádost a zahrnula ji do příslušného prováděcího nařízení ([36]); připomíná, že má-li tato příležitost a souběžné kontroly přinášet výsledky, je nezbytné pro zaměstnance daňových orgánů zorganizovat základní školení o zahraničních daňových předpisech, výuku jazyků, školení pro získání specializace a zdokonalení interpersonálních dovedností;

37. uznává přidanou hodnotu sdílení osvědčených postupů a trvalé podpory, kterou Komise poskytuje na posílení vnitrostátních daňových správ; zdůrazňuje v tomto ohledu zvláštní úlohu programu Fiscalis 2020; připomíná nicméně, že vnitrostátní daňové správy potřebují podstatně posílit své lidské, finanční a infrastrukturní zdroje; vyzývá proto členské státy, aby se zavázaly k dostatečným investicím do vnitrostátních daňových správ; se zájmem očekává, k jakému zjištění dospěla nová projektová skupina programu Fiscalis ohledně využívání pokročilých analýz k měření kvality údajů ve společném rámci;

38. bere na vědomí zjištění Evropského účetního dvora ([37]), že lze učinit více ke zefektivnění výměny daňových informací, pokud jde o monitorování, zajištění kvality údajů a využívání obdržených informací; vyzývá Komisi a členské státy, aby zjištění Evropského účetního dvora zohlednily při budoucí práci na rámci správní spolupráce v oblasti daní;

Přístup k údajům a monitorování

39. s velkým znepokojením konstatuje, že neexistuje dostatek podkladů pro posouzení kvality podávání zpráv podle ustanovení směrnic DAC 1 a DAC 2, protože pouze několik členských států systematicky provádí kontroly kvality údajů vyměňovaných podle těchto směrnic; se znepokojením konstatuje, že předávání informací není dostatečné a předané informace nejsou dostatečně využívány; dále poznamenává, že účinnost systému není příliš monitorována; lituje skutečnosti, že veřejně dostupné údaje o výměně informací podle ustanovení směrnice DAC nestačí k adekvátnímu posouzení pokroku ve výměně informací a její účinnosti;

40. konstatuje, že neexistuje společný rámec EU pro sledování výkonnosti a výsledků systému, což zvyšuje riziko, že vykazované údaje mohou být neúplné nebo nepřesné; dále konstatuje, že pouze několik členských států zavedlo a uplatňuje postupy pro audit informací předložených finančními institucemi podle směrnice DAC 2;

41. vyjadřuje politování nad tím, že podle Účetního dvora Komise aktivně nesleduje uplatňování právních předpisů, neposkytuje dostatečné pokyny ani neměří výsledky a dopad systému; je velmi znepokojen skutečností, že pouze jeden z pěti členských států kontrolovaných Účetním dvorem provedl kontroly kvality údajů, které měly pouze podobu nesystematických manuálních kontrol omezeného vzorku údajů;

42. poukazuje na to, že míry shody ukazují, že velké množství informací se nepoužívá, neboť nejsou přiřazeny k příslušným daňovým poplatníkům a že členské státy další kontroly nepřiřazených údajů neprovádějí; vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily společný rámec pro měření dopadu a nákladů a přínosů správní spolupráce v oblasti daní a aby výměny údajů v rámci této spolupráce byly plně ověřitelné a dohledatelné od původu až po použití údajů, a to zahrnutím identifikace původu do každého souboru údajů; vyzývá Komisi, aby každoročně zveřejňovala souhrn informací, které obdrží členské státy, přičemž zohlední práva daňových poplatníků a důvěrnost informací; poukazuje však na to, že tato zpráva musí obsahovat souhrnné a podrobné údaje, aby mohl Parlament vykonávat řádnou demokratickou kontrolu; konstatuje, že informace sdělené Komisi by neměly být považovány za přísně důvěrné, pokud tyto informace nelze přiřadit k jednotlivým daňovým poplatníkům; znovu opakuje, že Komise je oprávněna vypracovávat a zveřejňovat zprávy a dokumenty, v nichž může používat anonymizovaně vyměněné informace v souladu s právem daňových poplatníků na

([36]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2378 ze dne 15. prosince 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 1156/2012 (Úř. věst. L 332, 18.12.2015, s. 19.

([37]) https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=57680

důvěrnost a s nařízením (ES) č. 1049/2001 ([38]) o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise;

43. vyzývá Komise, aby pro všechny členské státy každoročně vydávala anonymizované a souhrnné statistiky rozčleněné podle jednotlivých zemí; vyzývá členské státy, aby předaly obdržené zprávy podle jednotlivých zemí příslušným útvarům Komise;

44. zdůrazňuje, že hodnocení provedené Komisí v roce 2019 ukázalo, že je třeba důsledně sledovat účinnost rámce pro správní spolupráci v oblasti daní; vyzývá členské státy, aby Komisi každoročně oznamovaly statistické údaje, zisky z daňových příjmů a všechny ostatní relevantní informace potřebné k náležitému posouzení účinnosti všech výměn; požaduje, aby v případě výměny informací na žádost byly informace rozčleněny podle jednotlivých zemí a zpracovány v souladu s pravidly pro ochranu údajů; vyzývá Komisi, aby i nadále řádně sledovala a hodnotila účinnost výměny informací, a žádá proto, aby bylo do ledna 2023 vypracováno nové komplexní hodnocení;

45. zdůrazňuje, že daňové správy by měly plně využít digitalizace a jejího potenciálu k účinnějšímu přidělování informací a snížení nákladů na dodržování předpisů a zbytečné byrokracie; zdůrazňuje, že současně musí být zvýšeny finanční, lidské a IT zdroje daňových správ;

Slučitelnost s jinými ustanoveními

46. shledává, že ustanovení směrnice DAC jsou do značné míry v souladu se společným standardem OECD pro oznamování a že se významně překrývají se zákonem USA o podávání informací o zahraničních účtech pro daňové účely (FATCA), i když současně obsahují důležité rozdíly;

47. lituje skutečnosti, že v rámci FATCA není zajištěna reciprocita; konstatuje, že USA jsou na cestě stát se územím umožňujícím zachovat finanční tajemství pro osoby, které nejsou občany USA; konstatuje, že v zákoně existují dvě hlavní mezery: sdíleny jsou pouze informace o aktivech USA a nejsou poskytovány žádné informace o skutečném vlastnictví; vyzývá Komisi a členské státy, aby na půdě OECD zahájily s USA nová jednání s cílem dosáhnout plné reciprocity v rámci společně dohodnutého a posíleného společného standardu pro oznamování; zdůrazňuje, že by se tak dosáhlo významného pokroku, nižších nákladů finančních institucí na dodržování předpisů a výrazného zmírnění administrativní zátěže; vyzývá Komisi a členské státy, aby zahájily jednání o úmluvě OSN o daních;

48. vyjadřuje politování nad vedlejšími účinky zákona FATCA na tzv. náhodné Američany; vyjadřuje politování nad tím, že dosud nebylo na evropské úrovni nalezeno trvalé řešení;

49. bere na vědomí možné rozpory mezi rámcem pro správní spolupráci v oblasti daní a nařízeními (EU) 2016/679 ([39]) a (EU) 2018/1725 ([40]); zdůrazňuje, že jediným cílem zpracování údajů podle ustanovení směrnice DAC je sloužit v členských státech obecnému veřejnému zájmu v oblasti daní, konkrétně k omezení daňových podvodů, vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům, k ochraně daňových příjmů a podpoře spravedlivého zdanění;

50. podporuje výzvu Rady, aby Komise analyzovala, do jaké míry by bylo možné dále sladit oblast působnosti nástrojů, které mají správci daní k dispozici podle směrnice Rady 2011/16/EU, se zvláštními ustanoveními nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ([41]);

([38]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

([39]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([40]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

([41]) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

51. vítá dohody podobné směrnici 2014/107/EU o automatické výměně informací o finančních účtech se třetími zeměmi, např. s Andorrou, Lichtenštejnskem, Monakem, San Marinem a Švýcarskem; žádá, aby bylo provedeno hodnocení provádění této dohody, a vyzývá proto k posouzení s ohledem na stávající dohodu o společném standardu pro oznamování; dále vyzývá k uzavření podobných dohod pro směrnice DAC 3, 5, 6 a 7;

Závěry

52. naléhavě vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila komplexní revizi rámce pro správní spolupráci v oblasti daní, a to na základě návrhů Evropského parlamentu; důrazně vyzývá Komisi a Radu, aby si v této věci vyměňovaly názory s Parlamentem; vyjadřuje politování nad tím, že Rada opakovaně přijala rozhodnutí, která oslabují návrhy Komise posilující rámec DAC;

53. hluboce lituje skutečnosti, že všechny členské státy, s výjimkou Finska a Švédska, odmítly udělit Parlamentu přístup k důležitým údajům, aby mohl posoudit uplatňování ustanovení směrnice DAC; lituje skutečnosti, že Komise neposkytla Parlamentu přístup k údajům, které má k dispozici; domnívá se, že Parlamentu je tak *de facto* ztěžován výkon politického dohledu nad Komisí podle článku 14 a čl. 17 odst. 8 SEU; konstatuje, že v této zprávě o provádění jsou proto závažné nedostatky; vyzývá členské státy a Komisi, aby v souladu s přímo použitelným nařízením (ES) č. 1049/2001 a se zásadou loajální spolupráce zakotvenou v čl. 13 odst. 2 SEU přestaly odmítat sdílení příslušných dokumentů; vyzývá Parlament, aby si pomocí všech právních prostředků, které má k dispozici, zajistil všechny dokumenty, které potřebuje k úplnému posouzení uplatňování směrnice DAC;

54. chápe, že směrnice DAC představuje – protože se týká daňových záležitostí – mezivládní rozměr evropské integrace; připomíná však, že daňové politiky mají zásadní význam pro plnění strategických cílů EU, zejména pokud jde o boj proti praní peněz, financování terorismu, daňovým podvodům, daňovým únikům atd.; vyjadřuje politování nad postojem Rady v souvislosti s následnými revizemi směrnice DAC, kdy Rada opakovaně zmírňuje návrhy Komise a nerespektuje postoje Parlamentu; vyzývá Radu, aby přehodnotila svůj postoj vůči Parlamentu v souvislosti s daňovými záležitostmi, konkrétně s revizemi směrnice DAC; naléhavě vyzývá Radu, aby Parlamentu poskytla přístup k příslušným informacím o uplatňování směrnice DAC, aby mohl řádně vykonávat demokratickou kontrolu;

55. chápe, že směrnice DAC má dvojí účinek: odhalování podvodů díky sdílení informací a odrazování od nich tím, že podvodníci budou s větší pravděpodobností identifikováni a potrestáni; uznává, že tento odrazující účinek je obtížné kvantifikovat, vyzývá však Komisi, aby tento aspekt směrnice DAC zvážila ve svých budoucích hodnoceních;

o

o o

56. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.